

هجدهم بهمن 1402

ԱՆԻ ՀԱՄԱԹՎԱԹԵՐԸ مجله ادبی آنی

وبسایت: <http://aniletters.com>

شماره سی و هفتم

در این شماره خواهید خواند:

- **جامعه‌شناسی ادبیات**
- **لحظاتی با استاد قاسم-علی دماوندی**
- **به یاد هنرمند فقید کلنل علی نقی وزیری**
- **معمار داستان کوتاه مدرن کیست؟**
- **در دهه های نخست قرن اول میلادی**
- **پادشاهان ارمنستان چگونه برگزیده و حمایت میشدند.**

● **Դարաշրջանների Խիզվածք**

● **Վահէ Արմէն**

فهرست

7-8.....	مقدمه
13-19.....	بزرگان شعر
23.....	ادبیات جهان
24	ادبیت ارمنی
25	ادبیات ایران
27-31.....	شعر شاعران
4-7.....	تبلیغات
39.....	حکایت
36	موسیقی
38.....	بهداشت دهان و دندان
44.....	مصاحبه

طراح وبسایت: داوود محمد کیا
@esher.official

دسته بندی موضوعی: ادبیات
دوره انتشار: هفته نامه
مدیر مسئول: آنیتا-آرزومانیان
شماره: سی و هفتم

پست الکترونیکی:

www.ani.arzoomanian@yahoo.com

تلگرام:

t.me/anisettes

اینستاگرام:

[@anita_arzoomanian](https://www.instagram.com/anita_arzoomanian)

وب سایت:

www.aniletters.com

www.anipoetry.ir

تبلیغات

آلبرت آرستاکس یانس

قلم زنی دستی سبک تبریزی روی فلزات
گرانبها، ساخت و تعمیر انواع ظروف و زیور
آلات

جهت سفارش با شماره تلفن زیر تماس
حاصل فرمایید.

۰۹۱۹۰۲۶۶۵۵۲

ادوین آرزومانیان

خرید، فروش و تعمیرات تخصصی لپ
تاپ و قطعات.
شماره تماس:

۰۹۱۰۱۴۴۹۹۶۶

قلم زنی و نقره سازی ادوارد

ساخت انواع منسوجات نقره
جهت سفارش با شماره تلفن های زیر تماس
حاصل فرمایید.

۶۶۷۱۰۰۳۹

۰۹۱۹۵۰۸۸۵۳۶

دکتر بهزاد هوشمند

متخصص و جراح بیماری های لثه و ایمپلنت

۲۲۰۱۹۳۶۶

۲۲۰۱۹۰۷۳

تجربه حس خوب با اریال یوگا

کارای سوزی بین ۲۰۰ تا ۱۰۰۰ کارای

افزایش انعطاف پذیری بدن

از بین بردن گرفتگی عضلات

تسکین فشارهای مفصل و ستون فقرات

تقویت عضلات شکم، پهلو و کمر

افزایش حس حضور در محیط

آزاد کردن اندورفین

افزایش تعادل

mirela__art

Let's relax with
MIRELA
کریم خان

۰۹۳۶۹۲۷۵۲۲۸

۱۷۱۶۱۹۰۰۰۱۶

MIRELA TV

۰۹۳۶۹۲۷۵۲۲۸

- پلاتو فیزیکیال تئاتر اریال یوگا و نمایش
- استودیوی ضبط موسیقی و آهنگسازی
- مجهز به فضای باز مجزا

محدوده کریمخان

تلفن تماس:

۰۹۳۶۹۲۷۵۲۲۸

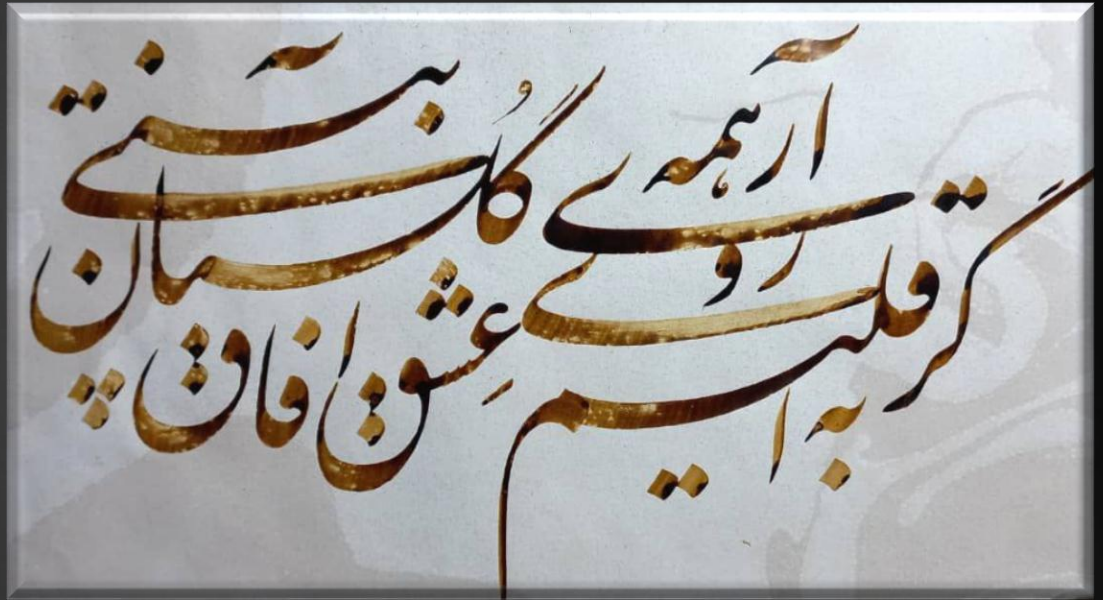
جناب آقای علی دماوندی

@mirela_art

مدرس انجمن خوشنویسان ایران
خطاط: علی ملک

[Ali.malek.art](https://www.instagram.com/Ali.malek.art)

جامعه‌شناسی ادبیات یعنی بررسی متون ادبی، از دیدگاه جامعه‌شناختی است، به قصد برقرار کردن رابطه بین ادبیات و عناصر اجتماعی و در عین حال از جوان‌ترین شاخه از شاخه‌های جامعه‌شناسی عمومی است.

جامعه‌شناسی ادبیات با موضوعات بسیاری درهم تنیده و آمیخته است، و همین آمیختگی باعث شده تا نتوان برای آن حدود و ثغور معینی ترسیم کرد. از شاخه‌های گوناگون آن از قبیل جامعه‌شناسی ذوق ادبی، جامعه‌شناسی رمان، جامعه‌شناسی آفرینش ادبی، جامعه‌شناسی کتاب و خواندن می‌باشد.

این رشته در اواخر قرن ۱۹ شکل گرفته و در قرن ۲۰ با اندیشه‌ها و آثار فیلسوفان مجارستانی به نام جورج لوکاچ به نقطه عطف خود رسیده است.

علاوه بر لوکاچ متفکرانی چون اریش کوهلر، لوسین گلدمن، و میخائیل باختین در شکل‌گیری و شکوفایی این رشته سهم بسزایی داشته‌اند.

اما در عین حال این لوکاچ بود که توانست جامعه‌شناسی ادبیات را به علمی اثباتی تبدیل کند.

جامعه‌شناسی در ادبیات به عنوان یک دانش میان رشته‌ای از یک سو در بالاترین نقطه علوم ادبی ایستاده است که به زبان‌شناسی و فلسفه مرتبط می‌شود و از سوی دیگر، با علوم اجتماعی و تاریخ ارتباط تنگاتنگی دارد.

بنابراین جامعه‌شناسی ادبیات به دنبال ژرف‌کاوی و بررسی دقیق روابط میان ادبیات (با دو وجه زبان و هنر) و جامعه است و به پرده برداری و ظهور و بروز ابعاد پیچیده و مختلف تاثیر و تأثر میان امر اجتماعی و متن و فرامتن ادبی می‌پردازد.

در سنت علوم مدرن نمی‌توان جامعه‌شناسی را بدون حضور و ارتباط چهارچوب‌های

نظری و روش های علمی تعریف کرد.

مهمترین ویژگی آن به ماهیت ادبیات مربوط میشود و از آنجا که علم به دنبال حقیقت یابی است و ادبیات از طریق تخیل، امکان بازآفرینی واقعیات را فراهم می آورد و بخشی از حقیقت مغفول، مجال بازیابی پیدا میکند، ادبیات این امکان را فراهم میکند که از طریق (بازآفرینی واقعیت، درک بهتری از خلال تصویرگری خلاق فراهم گردد).

دو رویکرد در تحقیقات عمده جامعه شناسی ادبیات وجود دارد:

یکی سنت پوزیتیویستی تجربه گرایی که علاقمندان به بررسی تولید و توزیع و نشر اثر ادبی با توجه به عوامل اجتماعی است و دیگری سنت انتقادی دیالکتیکی که به مطالعه رابطه ی متن و محتوای آفرینش های ادبی و جامعه اقبال نشان میدهد.

در این نوع از مطالعات به محتوای متن از نظر تاثیری که بر آگاهی خواننده گذاشته، توجه میشود و تحلیلی که نویسنده از زوایای پنهان یا ایدئولوژی محتوای آثار ادبی یک دوره زمانی و اثر آن بر مخاطب میگذارد ارائه میدهد.

جامعه شناسی ادبیات که بخش جدائی ناپذیر جامعه شناسی عمومی است برای کاربرد روش های جامعه شناسی در مورد تولید، پخش، فروش، و خوانندگان نهادهای ادبی، گروه هایی مانند نویسندگان، استادان و منتقدان و در یک کلام هر آنچه در ادبیات خارج از خود متن ادبی است تلاش می ورزد.

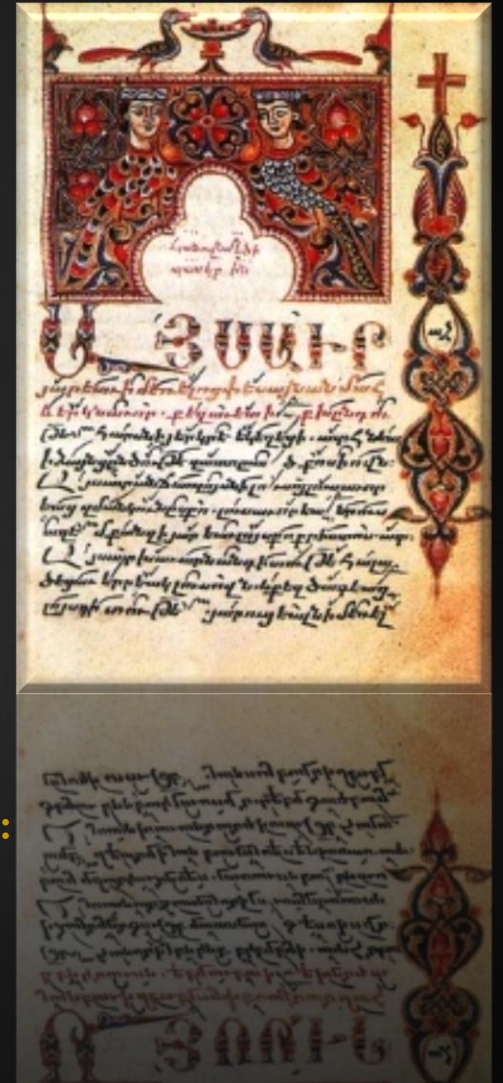
اما جامعه شناسی ادبی، یعنی روش های انتقادی که به متن از (واج شناسی تا معنا شناسی) به معنای آن توجه دارد.

منابع:

https://qjss.atu.ac.ir/article_5185.html

https://adab.guilan.ac.ir/article_300.html

Դրան նպաստում է հայկական ազգային պետության վերականգնումը IX դարի կեսերին: X դարում ստեղծվում է պրոֆեսիոնալ երաժշտության նոր ուղղություն՝ տաղը: Տաղերը խոշոր հասարակական կամ հոգևոր վոկալ պիեսներ են, որոնք ունեն դրամատիկական, վիպական, ինչպես նաև քնարական բնույթ: Այդ ստեղծագործություններն իրենց սկզբնաղբյուրներով սերում էին գուսանական և գյուղական երաժշտությունից: Տաղերի առավել հայտնի հեղինակներից են Գրիգոր Նարեկացին (X դար), Խաչատուր Տարոնեցին (XII դար) և այլք: Հայկական Վերածննդի գուսանական գաղափարները արտացոլված էին ինչպես տաղերում, այնպես էլ «Մասունցի Դավիթ» էպոսում, որը վերջանականապես ձևավորվեց IX - X դարերում: Հայկական երաժշտական մշակույթի հիմնական զարգացումը կապված է հենց տաղերի հետ: Երաժշտական նոտագրության համակարգը կատարելագործվում է 11-րդ դարում՝ խազերի ի հայտ գալով: Այն թույլ էր տալիս ավելի ճշգրիտ ֆիքսել մեղեդին: Ստեղծվում են «Խազգիրք» ժողովածուները, որոնք հանդիսանում էին նաև յուրօրինակ ուսումնական ձեռնարկներ:

♥ Հունվարի 20-ը տաղանդավոր բանաստեղծուհի՝
Միլվա Կապուտիկյանի ծննդյան օրն է

Միլվա Կապուտիկյանը երբեք չի տեսել հորը
Բարունակ Կապուտիկյանին, իսկ մորը Լիային,
աստվածացրել է: «Դաշնակցություն»
կուսակցության անդամ Բարունակը մահացել է
աղջկա ծնվելուց երեք ամիս առաջ, խուլերայից: Լիա
Կապուտիկյանը ծանր է տարել ամուսնու մահը և
այդպես էլ չի ամուսնացել:

Լիան հասկացել է, որ իր աղջիկը յուրահատուկ է և
հավատացել, որ նա մի օր կփառաբանի հոր անունը:
Միլվան ունեցել է սեփական սենյակը, թեև նրանց
տունը շատ փոքր է եղել: «Բարունակ
Կապուտիկյանի աղջիկը չէր կարող վատը լինել», —
ասել է Լիան, երբ նրան հարցրել են աղջկա մասին:

Աղբյուրը՝ Լաուրա Սարգսյան, **Sputnik**.

Միլվա Կապուտիկյան ՄԱՅՐԻԿԻՍ

Վա՛ղ թառամեց սիրուդ գարունը, մա՛յր իմ,
Անփույթ մահը սերդ տարա՛վ, շու՛տ տարավ,
Ու միայն ե՛ս մնացի մտերիմ,
Որպես կորած սիրո մի հուշ, հին մի ցավ:

Նոր բողբոջած ուռին ջահել հասակիդ
Օրորոցիս վրա թեքված՝ ծերացա՛վ.
Դու չուզեցիր ուրիշ մի սեր, ուրիշ խինդ
Աղբյուր լինի քո ճյուղերին չորացած...

Դրսում կյանքն էր հմայքներով կարկաչում,
Միրող զույգեր ու երագներ սիրավառ,
Դու ինձ գրկած օրո՞ր էիր մրմնջում՝
Մոռացած սե՛ր ու երագնե՛ր, ու աշխա՛րհ:

Ու մեծացա՛՝ գնով ջահել քո կյանքի,
Աշխարհ մտա՛ սիրտս անխոց ու պայծառ.
Ու հասկացա չարն ու բարին աշխարհքի՝
Մա՛յր, տխրու մ է սիրող սիրտս քեզ համար:

Ա՛խ, ի՛նչ տամ քեզ, ի՛նչ նվիրեմ քո սիրուն,
Ի՛նչ կա կյանքում հատուցումի արժանի,
Գիտեմ, ե՛ս եմ քո աշխարհը՝ աշխարհում,
Ինձ հե՛տ ես դու հյուսել հույսերդ հիմի:

Մա՛յր, ի՛նձ համար փառք չեմ տենչում
կյանքի մեջ,
Բայց կուզեի՝ զոհողությանդ անհաս
Լինել արժա՛ն, լինել հերո՛ս, լինել մե՛ծ,
Որ քո կյանքը, կորած կյանքը չափստա՛ս...

Միլվա Կապուտիկյան
1940թ.

ادگار آلن پو

معمار داستان کوتاه مدرن است.

اما این شگفت‌انگیز است که با برهم‌گلتیدن سال‌ها، و با آن‌که نیمروزِ مردانگی، مرا هنوز در خانه‌ی پدرانم می‌یافت، چه سکونی بر چشمه‌های زندگی ام فرو افتاد. شگفت‌انگیز است که چه وارونگی‌تمامی در ویژگی‌های معمول‌ترین اندیشه‌هایم پدید آمد. واقعیت‌های دنیا، مرا چون خیال و تنها خیال می‌نمود، حال آن‌که اندیشه‌های جنون‌آمیزِ سرزمین رویاها، به نوبه‌ی خود، نه فقط به خمیرمایه‌ی وجودِ هر روزه‌ام، که از هر نظر به تمامیتِ وجودم بدل شد. از کتاب «نقاب مرگ سرخ»

«پو» نویسنده، شاعر و منتقد ادبی توانمندی بود که بیش از هر چیز به خاطر اشعار و داستان‌های کوتاه‌اش—به خصوص داستان‌های معمایی و پرتعلیق—شناخته می‌شد. او به شکل گسترده به عنوان پدیدآورنده‌ی ژانر «داستان کارآگاهی» کنونی در نظر گرفته می‌شود. آثار «پو» در مقام ویراستار، شاعر و منتقد ادبی، تأثیر عمیقی بر «ادبیات آمریکا» و همچنین ادبیات جهان داشته است. او علاوه بر خلق داستان‌های کارآگاهی مختص به خود، یکی از چهره‌های تأثیرگذار در جهت دهی به ژانرهای «وحشت» و «علمی تخیلی» نیز به حساب می‌آید. علاوه بر این‌ها، «ادگار آلن پو» به عقیده‌ی بسیاری از منتقدین ادبی، معمار داستان کوتاه مدرن است.

Վահէ Արմէն

Ծնւել է 1960 թ.-ին, Իրանի Մաշհադ քաղաքում: Նախնական եւ միջնակարգ կրթութիւնը ստացել է իր ծննդավայրի «Արեան» հայկական եւ «Աբու Մուլեմ» դպրոցներում, ապա Լոնդոնում, երկու տարի ուսանել է հասարակացություն: Իր բանաստեղծութիւնների առաջին ժողովածուն «Դէպի սկիզբ» լոյս է տեսել 1993-ին Թեհրանում, իսկ երկրորդը «Ճիչս» 1999-ին, Երեւանում: Երկու գրքերն էլ թարգմանել են անգլերէնի, առաջինը «Towards bigning - Սեպուհ Պարթեւի միջոցով Կանադայում (1998), իսկ երկրորդը «Scream» Սամւէլ Մկրտչեանի միջոցով Հայաստանում (2000 թ.): Երկու գրքերի հատրնտիք բանաստեղծութիւնները թարգմանել են պարսկերէնի եւ առանձին գրքով լոյս տեսել 1999-թ.-ին Թեհրանում:

بخش اول:

بزرگان شعر

Վահե Արմենը վերջին երկու տարիների ընթացքում թարգմանել է հայրենի ժամանակակից գրողներ ու բանաստեղծներ՝ Կարինե Խոդիկեանի, Էդուարդ Հախվերդեանի, Վաչագան Պապոյեանի, Թադևո Տոնոյեանի, Մուրեն Մուրա-դեանի, Արմեն Դալթեանի, և իրանահայ բանաստեղծներ Աշոտ Ասլանի, Զորայր Միրզայեանի և Լեոնիդ Սարվարեանի մի շարք ստեղծագործությունները պարսկերենի, որոնք տպագրվել են Իրանի նշանավոր գրական ամսագրերում, հանդեսներում և օրաթերթերում:

Թարգմանել է նաև մի շարք Իրանի արդի և նշանավոր բանաստեղծների գործերը հայերենի, որոնցից կարելի է յիշել՝ Սէյդ Ալի Սալեհիին, Ռասուլ Ինանին, Փուրան Ֆարրոխզադին և Փունե Նեդայիին: Վերջինիս բանաստեղծությունների հատրնտիք ժողովածուն առանձին գրքով լոյս տեսավ 2003 թվականին Թեհրանում «Վիրաւոր պատը» խորագրի տակ:

Վահե Արմենը 1990 թվականից պատրաստում է իմբագրում է Թեհրանում լոյս տեսնող «Ալիք» օրաթերթի «Էջ 404» գրական հանդեսը:

Patrick Anderson (poet)

15

Patrick John MacAllister Anderson (4 August 1915 – 17 March 1979) was an English-Canadian poet. He was educated at Oxford, where he was elected President of the Union, and Columbia. He taught in Montreal at Selwyn House School from 1940 to 1946 and at McGill University between 1948 and 1950. One of his students at both schools was Charles Taylor.

In March 1942 Anderson and Montreal Group poet F. R. Scott founded Montreal literary magazine *Preview*; A.M. Klein and P. K. Page also became part of the editorial group. According to *The Canadian Encyclopedia*, "*Preview's* orientation was cosmopolitan; its members looked largely towards the English poets of the 1930s for inspiration.

In 1943, critic John Sutherland published a review of Anderson's poetry in rival magazine *First Statement* which suggested homoerotic themes in his writing, and accusing Anderson of "some sexual experience of a kind not normal"; although Anderson would in fact come out as gay later in life, he was married at the time to Peggy Doernbach, and threatened to sue. Sutherland printed a retraction in the following issue. The incident was little known outside of Montreal at the time, as both magazines had small, primarily local circulations, although it would come to be more extensively analyzed in the 1990s as an important incident in the history of LGBT literature in Canada.

Anderson and Doernbach were members of the Labor-Progressive Party, and were active supporters of Labour-Progressive MP Fred Rose.

Preview merged with First Statement in 1945 to become Northern Review.

Following his divorce from Doernbach in 1950, Anderson left Canada, teaching for two years in Malaysia before returning to England. He subsequently entered into a same-sex relationship with Alistair Sutherland, with whom he co-edited *Eros: An Anthology of Male Friendship* in 1961; in this era, he also published memoirs and travel writing. Despite this, he continued to treat his sexuality as a private matter, declining inclusion in an anthology of gay male literature in 1972. He remained a resident of England for the rest of his life, although he sometimes returned to Canada in the 1970s as a guest lecturer; his final volume of poetry, published in 1977, was titled *Return to Canada*.

Гоголь, Николай Васильевич

Никола́й Васи́льевич Го́голь (при рождении Яно́вский, с 1821 года — Го́голь-Яно́вский; 20 марта [апреля] 1809, Сорочинцы, Миргородский уезд, Полтавская губерния — 21 февраля [4 марта] 1852, Москва) — русский прозаик, драматург, критик, публицист, признанный одним из классиков русской литературы. Происходил из старинного малороссийского дворянского рода Гоголей-Яновских.

По мнению В. Белинского и Н. Чернышевского, Гоголь стал основателем литературного направления — основного этапа «натуральной школы» 1840-х годов; современные исследователи считают, что он оказал большое влияние на русскую и мировую литературу. Влияние Гоголя на своё творчество признавали Михаил Булгаков, Фёдор Достоевский, Рюноске Акутагава, Фланнери О'Коннор, Франц Кафка и многие другие.

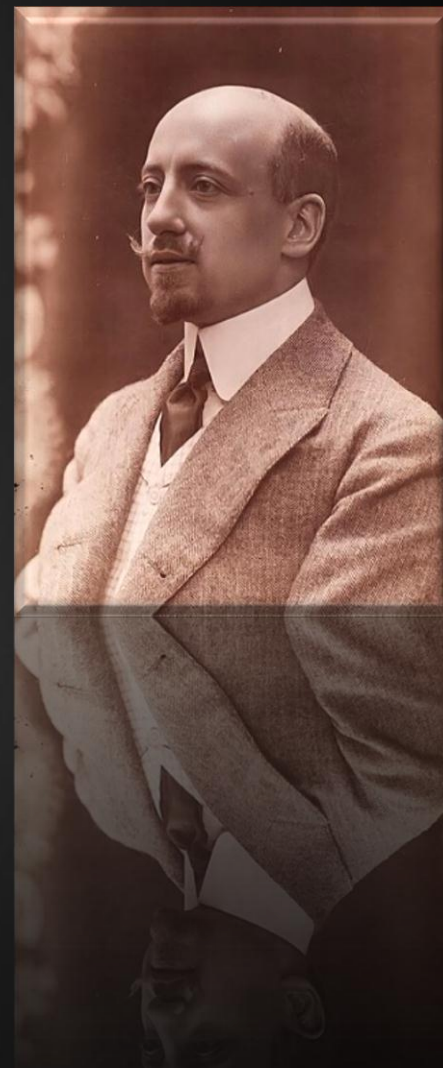

Gabriele D'Annunzio

Gabriele D'Annunzio, allo stato civile Gabriele d'Annunzio (Pescara, 12 marzo 1863 – Gardone Riviera, 1° marzo 1938), è stato uno scrittore, poeta, drammaturgo, militare, politico, giornalista e patriota italiano, simbolo del decadentismo e celebre figura della prima guerra mondiale, dal 1924 insignito dal re Vittorio Emanuele III del titolo di Principe di Montenevoso.

Soprannominato il Vate (allo stesso modo di Giosuè Carducci), cioè "poeta sacro, profeta", cantore dell'Italia umbertina, o anche "l'Immaginifico", occupò una posizione preminente nella letteratura italiana dal 1889 al 1910 circa e nella vita politica dal 1914 al 1924. È stato definito «eccezionale e ultimo interprete della più duratura tradizione poetica italiana». Come figura politica, lasciò un segno nella sua epoca ed ebbe un'influenza notevole sugli eventi che gli sarebbero succeduti.

La sua arte fu così determinante per la cultura di massa, che influenzò usi e costumi nell'Italia – e non solo – del suo tempo: un periodo che più tardi sarebbe stato definito, appunto, dannunzianesimo.

دقیقی

«ابومنصور دقیقی»، شاعری مورد احترام و موفق در دربار «امیر منصور یکم سامانی» بود. شاعران در آن دوره، اغلب تحت حمایت یکی از طرفداران ثروتمند خود بودند، اما یک شاعر دربار تا زمانی که موفق به جلب رضایت پادشاه می شد، می توانست درآمد بسیار بیشتری نسبت به سایرین به دست آورد. شاعر دربار، ابیات خود را برای جاودانه کردن نام و کارهای پادشاه به کار می گرفت و در عوض، پاداش های گرانبهایی دریافت می کرد. در آن زمان، علاقه ای بیش از پیش نسبت به تاریخ و افسانه های ایران به وجود آمده بود و به همین خاطر، «امیر منصور یکم» دستور خلق اثری بلندپروازانه درباره ی تاریخ، افسانه ها و داستان های بومی ایران از ابتدای زمان تا عصر کنونی را صادر کرد.

«دقیقی» به انجام این کار مشغول شد و متنی قدیمی تر از عصر «ساسانیان»، به نام «خدای نامگ» (یا «خدای نامه») را به کار گرفت. «دقیقی» حدود هزار بیت از کتابی را خلق کرد که قرار بود با عنوان «شاهنامه» به پادشاه ارائه شود، اما کشته شدن او توسط یکی از خدمتکارانش، باعث توقف خلق کتاب شد. مانند «رودکی»، آثار اندکی از «دقیقی» باقی مانده اما ابیات باقی مانده نشان می دهد او به سبکی کاملاً رسمی، و مرسوم در آثار حماسی می نوشته است. «دقیقی» بیش از هر چیز به خاطر آغاز کردن اثری شناخته می شود که بعدها، باعث جاودانگی نام «ابوالقاسم فردوسی» شد.

Դարաշրջանների խզվածք

Պատերազմի մասին գրականությունը լինում է մի քանի տեսակի՝ 1/ «պացիֆիստական», որը անդում է, որ պատերազմը միշտ, բոլոր պարագաներում չարիք է (այդպիսին էր որոշ ժամանակ Հայաստանում եւ մասամբ անգամ Ադրբեջանում, «արեւմտամետ – հ/կ-ական» գիծը), 2/ «ուռա-հայրենասիրական», որն ասում է՝ «այո, մենք զրկանքներ կրեցինք, բայց այդ ընթացքում ուժեղացանք» (1994-2018 թվականին հենց դա էր մեր երկրում պաշտոնական քարոզչության մեխը), 3/ ցինիկ-երգիծական, որը ցույց է տալիս պատերազմի անհեթեթությունը, սպուլշությունը (Յարոսլավ Հաշեկ): Այդ երեք ուղղությունների գրական երկերը կարելի է գտնել գրականության պատմության տարբեր ժամանակահատվածներում: 20-րդ դարում երկու համաշխարհային պատերազմների արանքում ի հայտ եկավ մի նոր ժանր, որի իմաստը ոչ այնքան ռազմական գործողություններն են, որքան դարաշրջանների փոփոխությունը՝ այդպիսիք են Ռեմարկի հայտնի ստեղծագործությունները: Իմ կարծիքով, այստեղ թեման անհատի դերի նվազումն ու սպառողական, օգտապաշտական (ուտիլիտար) մտածողության հաղթանակն է:

Արամ Պաշյանի «Ցտեսություն, ծիտ» վեպը բուն պատերազմի մասին չէ: Դա այսօր ակտիվ գործող սերնդի (միջին տարիքի մարդկանց) պատերազմի Արցախյան առաջին պատերազմի եւ դրա հետեւանքների ընկալումն է: Սերունդ, որի մանկությունն անցել է «ցրտի-մթի» ժամանակ: Սերունդ, որը բանակ է գնացել, երբ այնտեղ տիրում էին «դաշտային հրամանատարների» բարքերը: Վեպում ներկայացված է սադիստ հրամանատար, որը խոշտանգում է զինվորներին եւ զուգահեռաբար խոսում է «իմացյալ մահ անմահությունից, հողեր-մողերից, սրբացումից, գտարյուն գենից, բացառիկ արյունից եւ պարծանք բանակից»:

Այսինքն՝ ներկայացրած են այն՝ միֆերը, այն, թող թույլ տրվի ասել՝ «կողերը», որոնք վարկաբեկվել են նույն 1994-2018 թվականներին: Վարկաբեկվել են հիմնովին եւ, կարծում եմ, վերջնականապես: Հիմա, եթե մեկը փորձի խոսել այդ լեզվով, մեծամասնության կողմից կասոցացվի եթե ոչ սադիստ սպայի, սպա կաշառակերի, գոփողի, «բեսպրեդելչիկի» հետ: Դա է, ի դեպ, պատճառներից մեկը, թե ինչու մեր հասարակությունը պատրաստ չէր հաջորդ պատերազմին:

Այդ յուրահատուկ «ազգայնականության» դարաշրջանն, այդպիսով, ավարտվել է: Չէր կարող չավարտվել, որովհետեւ այդպիսի ազգայնականությունը պահանջում է իշխողների ծայրահեղ մաքրություն, ասկետիզմ, անսահման, ինքնամոռաց նվիրվածություն, որը մեր վերնախավում չի եղել եւ չկա: Թե ինչ դարաշրջան ենք մենք թեւակոխել, առայժմ պարզ չէ: Բայց պարզ է, որ մենք պետք է հաջորդ սերունդների հետ խոսենք հայրենիքի, այն սիրելու եւ պաշտպանելու մասին: Խոսենք այնպես, որ մեզ հավատան:

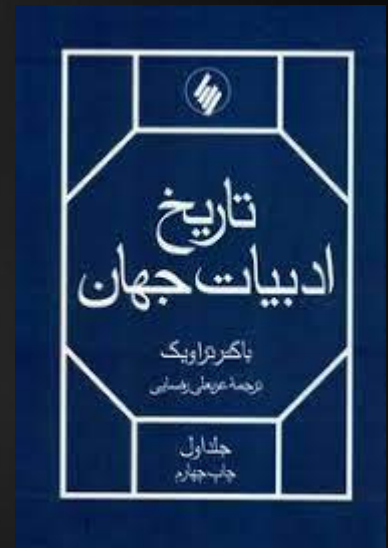
Արամ ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ Լուսանկարը՝ Դավիթ Ղահրամանյանի

بخش دوم ادبیات جهان

"پرومته در زنجیر" (حدود ۴۶۶ ق.م). نخستین بخش از یک سه بخشی (تریلوژی) درباره شکنجه های دردناک پرومته است (دو نمایشنامه دیگر احتمالاً پرومته از بند رسته، و پرومته آتش افروز می باشند). موضوع نمایشنامه به اشکال گوناگون تفسیر میشود: افسانه جدال بیدادگری و ددمنشی از یکسو، و بصیرت و دادگستری و نوع دوستی از سوی دیگر. پرومته چون آتش را از زئوس می رباید تا آن را به انسانها هدیه کند، زئوس او را در کوه قفقاز با زنجیر به صخره ای می بندد. پرومته از رازی آگاه است که آینده زئوس به آن بستگی دارد، اما از گفتن آن به او خودداری می کند. این نمایشنامه با این که بکلی فاقد حرکت است، شاید عمیق ترین و از نظر انگیزش هوشمندانه ترین نمایشنامه آیسخولوس باشد.

تاثیر این نمایشنامه بر نویسندگان قدیم و جدید بسیار بوده است. گذشته از تاثیر بر موضوع نمایشنامه های شلی و بریجز، بر آثار میلتن، گوته، بایرون، براونینگ، سوین برن، و تامس هاردی هم تاثیر داشته است.

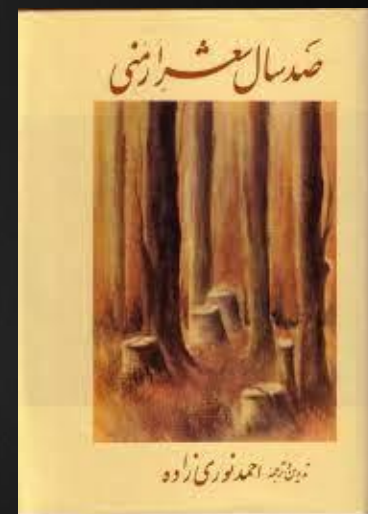
بخش سوم: ادبیات ارمنی

در دهه های نخست قرن اول میلادی غالباً پادشاهان ارمنستان از سوی روم برگزیده و حمایت میشدند. در سال ۵۱ میلادی، بلاش اول (۵۱-۷۸ م) یکی از کارآمدترین و مقتدرترین شاهان پارت بر تخت می نشیند و ارمنستان به عنوان دومین شاه نشین مستقل اشکانی اعلام می گردد و برادر بلاش اول یعنی تیرداد بر تخت شاهی آن جلوس می کند.

در پایان دهه ۵۴-۶۴ میلادی، پس از جنگ های طولانی بین پارت ها و رومیان، سرانجام نرون قیصر روم با درخواست شاه پارت مبنی بر پادشاهی برادرش تیرداد در ارمنستان، موافقت می کند. با این شرط که تیرداد شخصا برای دریافت تاج پادشاهی شاهی به روم برود.

تیرداد در سال ۶۵ م. به رم رفت و پس از استقبال باشکوه و پذیرائی گرم و برگزاری مراسم تاجگذاری، با تاج شاهی، در سال ۶۶ م به ارمنستان بازگشت و مقرر گردید پس از آن شاه ارمنستان تاج شاهی را از دست قیصر روم دریافت کند.

تیرداد که از اخلاف اشکانیان دارای ۳۰۰ سال سابقه ی حکومتی بود، خصایص و سنت های خاندان پارتی را با خود داشت و این عوامل به ناگزیر نشان خود را در رفتار و کردار او برجا می نهادند..لیکن در همین زمان هنوز سنت ها و آداب حکومتی سلسله ی آرتاشسی چندان ریشه دار و زنده و نیرومند بود که شاهان پارتی ارمنستان به ناگزیر ارمنی می شدند و این روند ارمنی شدن شاهان اشکانی ارمنستان از خود تیرداد آغاز گردید.

گهی به کوه شدی هم حدیث من پروین

گهی به دشت شدی همعنان من صرصر

شعر از انواع جناس (مباش و باش) و تضاد (هست و نیست) و تلمیح (الحدرد لایقدر مع القدر) خالی نیست.

بیان:

شعر مسعود به لحاظ تشبیهات نوین آیتی است:

چو حاجبان زمی از شب سیاه پوشیده

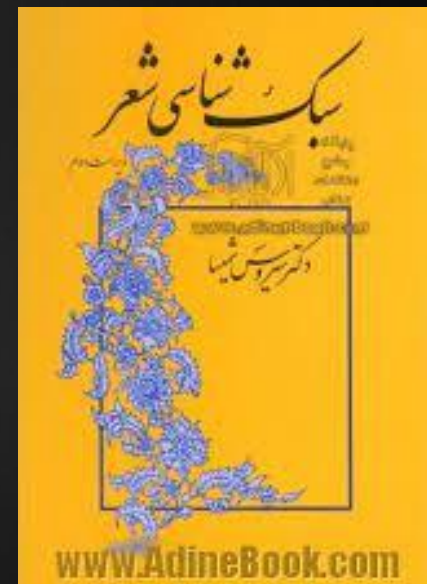
چو بندگان ز مجره سپهر بسته کمر

که هم تشبیه تازه است و هم ربط دو مصراع با صنعت تناسب (حاجبان، بندگان) صورت گرفته و مطابق جریان شعر پیشرو قرن ششم از زیر ساخت های علمی (مجره) استفاده کرده است.

بسان نقطه موهم دل ز هول بلا

چو جز لایتجزی تن از نهیب خطر

در تشبیه به نقطه موهم و جز لایتجزی (هر دو به یک معنی) وجه شبهه باریکی و کوچکی است. تشبیه محسوس به معقول است اما با اتکا به دانش علمی خواننده وجه شبهه را ذکر نکرده است.

جلد دوم کتاب «زخم و زیتون، یادگاران و روزگاران» رونمایی شد (اخبار ادبی و هنری)

آیین رونمایی از کتاب «زخم و زیتون، یادگاران و روزگاران» نوشته عباس خامه‌یار با حضور و سخنرانی چهره‌های برجسته فرهنگی، تاریخی و برخی از مسئولان به میزبانی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران برگزار شد. آیین رونمایی از کتاب «زخم و زیتون، یادگاران و روزگاران» با حضور ناصر ابوشریف نماینده جنبش جهاد اسلامی فلسطین، حجت‌الاسلام والمسلمین سید ابوالحسن نواب بنیانگذار و رئیس دانشگاه ادیان و مذاهب، آیت‌الله محمد مهدی تسخیری معاون ارتباطات و امور بین‌الملل دانشگاه ادیان و مذاهب، حسین دیوسالار مشاور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، فرشاد مهدی‌پور معاون مطبوعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و حجت‌الاسلام والمسلمین عبدالکریم بی‌آزار شیرازی پژوهشگر تاریخ اسلام، محسن حاجی میرزایی وزیر اسبق آموزش و پرورش، حسین جابر انصاری معاون سابق وزارت خارجه، صفاءالدین تبرائیان تاریخ‌پژوه، فاطمه صدر معاون پژوهش و منابع دیجیتال، مسعود میرزایی رئیس اندیشگاه فرهنگی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران و جمعی از مورخان و فرهنگ‌پژوهان در مرکز همایش‌های بین‌المللی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران برگزار شد.

در ابتدای این مراسم مسعود میرزایی رئیس اندیشگاه فرهنگی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران ضمن خوش آمدگویی به حاضران گفت: مایه مباهات و خرسندی سازمان اسناد و کتابخانه ملی است که مراسم رونمایی از کتاب ارزشمند «زخم و زیتون، یادگاران و روزگاران» را در این نهاد مرجع برگزار می‌کند.

وی ادامه داد: این کتاب انعکاس‌پژواک، احساسات درونی و زلال عباس خامه‌یار است. امیدوارم شیوه و نگاه انسانی عباس خامه‌یار به مسائل و رخدادهای پیرامون‌گویی برای اهالی قلم باشد، تا بتوانند آثار ارزنده‌ای را برای نسل‌های جوان بر جای بگذارند.

عباس خامه‌یار در دو جلد از کتاب «زخم و زیتون، یادگاران و روزگاران» درباره ۱۶۰ شخصیت و چهره تاثیرگذار در جهان اسلام سخن گفته است. در پایان این مراسم با حضور اهالی فرهنگ و خانواده عباس خامه‌یار از کتاب «زخم و زیتون، یادگاران و روزگاران» رونمایی شد.

بخش پنجم شعر شاعران

شنیده‌اید که آسایش بزرگان چیست:
برای خاطر بیچارگان نیاسودن

بکاخ دهر که آرایش است بنیادش
مقیم گشتن و دامان خود نیالودن

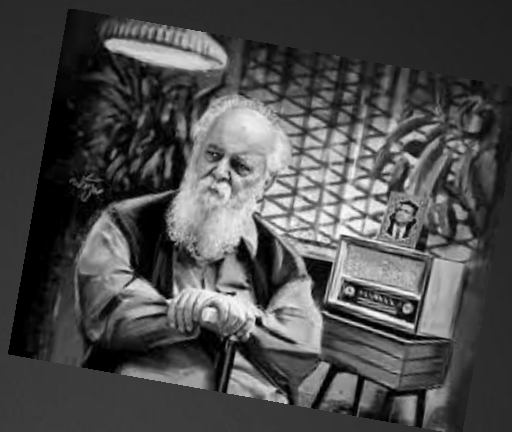
همی ز عادت و کردار زشت کم کردن
هماره بر صفت و خوی نیک افزودن

ز بهر بیهوده، از راستی بری نشدن
برای خدمت تن، روح را نفرسودن

برون شدن ز خرابات زندگی هشیار
ز خود نرفتن و پیمان‌های نپیمودن

رهی که گمرهیش در پی است نسپردن
دریکه فتنه‌اش اندر پس است نگشودن

#پروین اعتصامی

من آن ابرم که می خواهد ببارد
دل تنگم هوای گریه دارد

دل تنگم غریب این در و دشت
نمی داند کجا سر می گذارد

شبی بود و بهاری ، در من آویخت
چه آتش ها ، چه آتش ها برانگیخت

فرو خواندم به گوشش قصه ی خویش
چو باران بهاری اشک می ریخت

#هوشنگ ابتهاج

Ozymandias by Percy Bysshe Shelley

I met a traveler from an antique land,
 Who said, "Two vast and trunkless legs of stone
 Stand in the desert. Near them, on the sand,
 Half sunk, a shattered visage lies, whose frown,
 And wrinkled lip, and sneer of cold command,
 Tell that its sculptor well those passions read
 Which yet survive, stamped on these lifeless things,
 The hand that mocked them, and the heart that fed;
 And on the pedestal these words appear:
 'My name is Ozymandias, king of kings:
 Look on my works, ye Mighty, and despair!
 Nothing beside remains. Round the decay
 Of that Colossal Wreck, boundless and bare,
 The lone and level sands stretch far away."

Shall I compare thee to a summer's day? by William Shakespeare

Shall I compare thee to a summer's day?
 Thou art more lovely and more temperate:
 Rough winds do shake the darling buds of May,
 And summer's lease hath all too short a date:
 Sometime too hot the eye of heaven shines,
 And often is his gold complexion dimm'd;
 And every fair from fair sometime declines,
 By chance, or nature's changing course, untrimmed;
 But thy eternal summer shall not fade,
 Nor lose possession of that fair thou owest;
 Nor shall Death brag thou wander'st in his shade,
 When in eternal lines to time thou grows;
 So long as men can breathe, or eyes can see,
 So long lives this, and this gives life to thee.

Ա՛խ քեզ ինչպե՛ս ասել, որ քեզ հիշում եմ դեռ,
Ինչպե՛ս և չասել, որ դու դեռ թանկ ես ինձ համար,
Ինչպե՛ս և մեզ բաժանող արգելակը քանդել,
Ինչպե՛ս և չգալ քեզ մոտ, ինչի՛ համար:

Ինչպե՛ս և չասել, որ

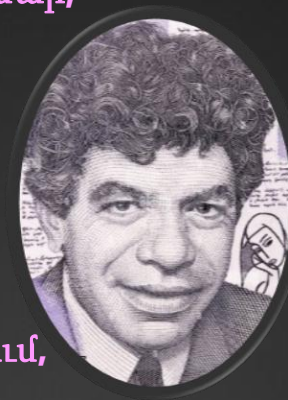
դու, միայն դո՛ւ չես թախծում,
ինչպե՛ս և ասել, որ ես ծնվել եմ քեզ համար,
Ինչպե՛ս և չասել, որ ես միշտ էլ քեզ եմ տենչում,
Սակայն ինչպե՛ս և ասել, ինչի՛ համար:

Չե՞ որ բաժանվեցինք կարծես մեր ցանկությամբ,
Եվ այսօրը պարզ էր և ինձ, և քեզ համար...
Հիմա ինչու՞ ցավել անցած երջանկությամբ,
Եվ չցավել, ինչու՞, ինչի՛ համար:

Ինչպե՛ս, ինչպե՛ս և ասել

նորից արի, արի՛,
Ինչպե՛ս և չասել, որ ես ապրում եմ քեզ համար:
Գեթ չխոստովանե՛լ ցավը մեր սրտերի,
Խոստոնովանե՛լ, ինչու՞, ինչի՛ համար

Պարույր Սևակ

Պետք չէ, սիրելիս,
Զուր ես երդվում:

Առանց երդման էլ ես հավատում եմ
Որ հիմա օրդ մի դար է տևում,
Որ փուշ կարոտը քեզ ծվատում է,
Որ գիշերն ի լույս չես քնում հաճախ,
Որ իմ անունն ես կրկնում հաճախ,
Որ աղջկական քո մաքուր բարձին
Թեքված ես տեսնում մի ձերուկ արծիվ
(Անգղ էլ լինի՝ արծիվ է թվում),
Որ քեզ աշխարհում ոչինչ չի թո՛վում,
Որ առանց սիրուս կյանքդ կորած է.
Որ?

Գիտեմ, ջանս,

Զուր ես կրկնում.

Բայց գիտեմ և այն,

Ինչ դու չգիտես.

Առաջին սերը, ինչպես որ հացը,

Ինչ էլ որ անես՝ միշտ կուտ է գնում:

Պարույր Սևակ

Ugo Foscolo, A Zacinto

Né più mai toccherò le sacre sponde
 Ove il mio corpo fanciulletto giacque,
 Zacinto mia, che te specchi nell'onde
 Del greco mar da cui vergine nacque
 Venere, e fea quelle isole feconde
 Col suo primo sorriso, onde non tacque
 Le tue limpide nubi e le tue fronde
 L'inclito verso di colui che l'acque
 Cantò fatali, ed il diverso esiglio
 Per cui bello di fama e di sventura
 Baciò la sua petrosa Itaca Ulisse.
 Tu non altro che il canto avrai del figlio,
 O materna mia terra; a noi prescrisse
 Il fato illacrimata sepoltura.

Vincenzo Cardarelli, Autunno

Autunno.
 Già lo sentimmo venire
 nel vento d'agosto,
 nelle piogge di settembre
 torrenziali e piangenti
 e un brivido percorse la terra
 che ora, nuda e triste,
 accoglie un sole smarrito.
 Ora che passa e declina,
 in quest'autunno che incede
 con lentezza indicibile,
 il miglior tempo della nostra vita
 e lungamente ci dice addio.

Poesie italiane

Алигер Маргарита Иосифовна

А наши судьбы, помыслы и слава,
мечты, надежды, радость и беда -
сейчас еще расплавленная лава,
текущая в грядущие года.

Ничто не затеряется, не сгинет,
и эта лава, наших судеб сплав,
от дуновенья времени остынет,
прекраснейшие формы отыскав.

Возникнут многозвучные поэмы,
томов бессмертных непреклонный ряд.
В них даже те из нас, что нынче немы,
взволнованно дыша, заговорят.

За глубину их, зрелость, безупречность
их в собственность охотно примет
вечность
сокровищ мира бережная мать -
и классикой велит именовать.

Но рядом с ними будет жить веками
тот первый мастер, что в избытке сил
живую лаву голыми руками
брал, обжигаясь, и лепил.

Иванов Георгий Владимирович

Настанут холода,
Осыпятся листья -
И будет льдом - вода.
Любовь моя, а ты?
И белый, белый снег
Покроет гладь ручья
И мир лишится нег...
А ты, любовь моя?
Но с милою весной
Снега растают вновь.
Вернутся свет и зной -
А ты, моя любовь?

русская поэзия

مراقب باشید چیزهایی
را که دوست دارید
بدست آورید وگرنه
ناچار خواهید بود
چیزهایی را که بدست
آورده‌اید دوست داشته
باشید.

جرج برناردشو

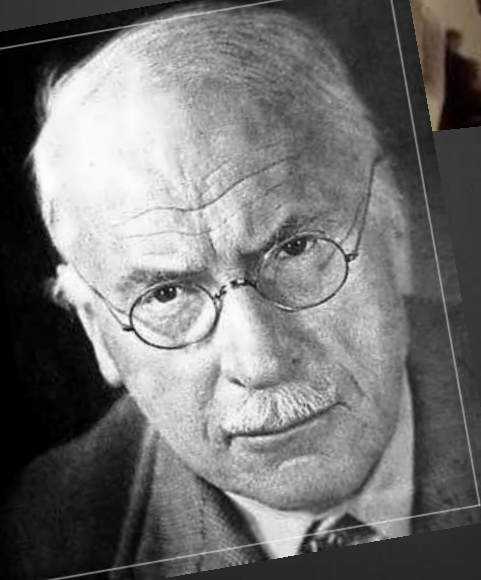
کارل گوستاو یونگ

یک انسان کامل اتساعتی‌ست که از هر دو وجه زناتگی و مردانگی روحش بهره می‌برد .. اگر قرار است جایی عشق بورزیم .. اگر قرار است جایی محکم و استوار باشیم .. اگر قرار است یک بحران روحی را به سختی طی کنیم .. اگر قرار است جاهایی زیبا پسند و حساس باشیم .. و در همه‌ی موقعیت‌ها نگاه نکنیم زن هستیم یا مرد .. آنچه روحمان تشنه‌ی اوست را ببینیم و حس کنیم و انجام دهیم ...

شناخت تاریکی خود بهترین
روش برای کنار آمدن با
تاریکی‌های دیگران است.

کارل گوستاو یونگ

اغلب آثار کارلوس روئیت تافون سرشار از ابهام و تنیده شده به رمز و راز است و مرگ نابهنگام و حتی زندگی او نیز چندان دور از شگفتی و رمز و راز نبوده است. شگفتی اصلی اما چندین ماه پس از مرگ وی اتفاق افتاد و آن اعلام خبر منتشر شدن کتابی شامل داستانهای کوتاه او بود. گویی که جادوی شخصیت داستانی خولین کاراکس نهفته در وجود خود تافون این بار به کار گرفته شده بود تا چیزی برجای مانده از نوشته های او را ناگهان از دل یکی از همان خرده روایت‌های پر از سحر و جادویش برای عالم واقع به ارمغان آورد. درست همچون حال دانیل پس از دریافت نسخه ای از کتاب «فرشته ی مه» از جانب شخصی ناشناس در انتهای رمان سایه باد یا حال و روز بیلاخوانای روزنامه نگار پس از دریافت حجمی از اسناد و مدارک از جانب آلیسیا گریس مرموز و غایب در انتهای رمان هزارتوی ارواح مخاطبان تافون نیز با شنیدن خبر انتشار این مجموعه داستان منتشر شده با عنوان شهر مه تا حدی یکه خوردند. اما آنچه که مسئله را در ارتباط با مجموعه داستانهای تافون بسیار متفاوت میکند توضیح مختصر ناشر این کتاب در بخش معرفی نویسنده است که عنوان میکند تافون خود در ماههای آخر زندگی پردازش نهایی این نوشته‌ها را به سرانجام رسانده و آنها را برای پس از مرگش به یادگار گذاشته است و با توجه به حساسیت ویژه و بالایی که تافون در تمام طول دوران نویسندگی اش در ارتباط با کار بازنویسی و اصلاح نوشته‌های خود تا زمان تحویل به ناشر داشته است این مسئله بسیار حائز اهمیت است.

مجموعه مشتمل بر یازده داستان است هشت داستان اول توسط خانم لوسیا گریوز به انگلیسی برگردانده شده که مترجم چهار جلد مجموعه ی «گورستان... نیز، هست دو داستان آن توسط خود تافون به انگلیسی برگردانده شده و آخرین و کوتاهترین داستان هم که به نوعی خاص ترین کار آن نیز محسوب میشود از ابتدا به زبان انگلیسی به قلم درآمده است تافون در ده داستان از این مجموعه ما را به برهه هایی مختلف از تاریخ شهر بارسلون هدایت میکند از قرن پانزدهم و دوران تسلط کلیسا گرفته تا قرن شانزدهم و هفدهم میلادی و دوران زندگی سروانتس و نیز قرن بیستم و افسانه ای در ارتباط با زندگی مشهورترین معمار کاتالونیایی و نیز دوران جنگ داخلی اسپانیا.

| شهر مه | کارلوس روئیت تافون | علی صنعوی | ادبیات اسپانیا | مجموعه داستان |

سپس، در شماره ی دوم سال دوم همان مجله، با عنوان "افسانه برای خردسالان" و در شماره ششم و هفتم سال سوم آن، با عنوان "مثل‌های عامیانه" دو قصه دیگر "لچک کوچولوی قرمز" و "سنگ صبور" را منتشر کرد.

به ابتکار هدایت، مجله موسیقی، از مردم خواست افسانه‌هایی را که یادداشت کرده‌اند برای مجله بفرستند. هدایت نسخه‌های متعددی را که از سراسر کشور می‌رسید، به دقت بررسی می‌کرد و با هم می‌سنجید و برای نقل رادیو آماده می‌ساخت و بعضی از این افسانه‌ها را با ذکر نام و شهرت تهیه‌کنندگان و توضیحات خود در مجله چاپ می‌کرد.

فضل الله صبحی، روز چهارشنبه چهارم اردیبهشت 1319 ساعت شش بعدازظهر، دست‌گام پخش صدای تهران (رادیو ایران) گشایش یافت و روز جمعه ششم اردیبهشت ماه، صبحی مهدی "پدر بچه‌ها"، نخستین سلام خود را خطاب به فرزندان خویش فرستاد و نخستین قصه‌اش را به نام "عمو ماندگار" از رادیو تعریف کرد.

صبحی در ضمن قصه‌سرایی از رادیو، به این فکر افتاد که قصه‌های فارسی را گردآوری کند. از این رو، از طریق رادیو از همه مردم تهران و شهرستان‌ها خواهش کرد قصه‌هایی را که سینه‌به‌سینه به آن‌ها رسیده است برایش بفرستند. در نتیجه، انبوهی از افسانه‌های کهن و نو گردآوری شد و او قصه‌ها را، که هر یک از شهرستانی فرستاده شده بود، به دقت مطالعه کرد و از میان آن‌ها آن‌چه را قدیمی‌تر و اصیل‌تر تشخیص داد، انتخاب کرد و در بهمن 1323 مقداری از آن افسانه‌های ملی را که "پایه‌ی متین و بی‌نظیری برای زبان و ادبیات فارسی است" در تهران به چاپ رسانید. دو سال بعد، در آخر 1325ش جلد دوم این مجموعه را نیز انتشار داد.

جواد معروفی (زاده ۱۵ مرداد ۱۲۹۱ – درگذشته ۱۶ آذر ۱۳۷۲)، آهنگساز و تنظیم کننده ارکستر گل‌های رنگارنگ و نوازنده پیانو اهل ایران بود. او فرزند موسی معروفی نوازنده تار بود.

وی در سال ۱۲۹۱ در تهران متولد شد. مادرش عذرا و پدرش موسی معروفی، از شاگردان برگزیده درویش خان و از موسیقی‌دانان سرشناس دوره خود بود. پنج سال داشت که خواهرش، نرگس به دنیا آمد. چند سال بعد در همان دوره کودکی مادرش را از دست داد و در خانواده پدری بزرگ شد. در ۱۸ سالگی با شمس الزمان ازدواج کرد. حاصل این ازدواج چهار فرزند بود: منوچهر، شکوه الزمان (گیتی)، ژیل و فرهاد. او در طول عمر خود سعی در آشتی دادن موسیقی سنتی و غربی داشت. وی در بامداد روز سه شنبه، ۱۶ آذر ۱۳۷۲ در تهران درگذشت و پیکر او در آرامگاه فرهیختگان ادب و هنر بهشت زهرا (مقبره شماره ۹۵۳) به خاک سپرده شد.

از لحاظ شیوه زندگی، احساسات و تاریخ، دو قوم جدائی ناپذیرند. موسیقی محلی بلوچستان مثلا، یا کردستان، یا هر گوشه‌ی ایران، با شباهت‌هایی از لحاظ ریتم، حالت و غیره، در ارمنستان هم هست.

ارامنه هم مثل ایرانیان، ملتی قدیمی با تمدنی قدیمی هستند، این در فرهنگ و هنرشان منعکس است (گریگوریان، ۱۳۵۵).

از موسیقی دانان ارمنی هم دوره گریگوریان میتوان به نیکول گالاندیریان اشاره کرد که در حوزه موسیقی کرال در ایران فعال بوده و با اجرای دسته خوانندگان به رهبری او، قطعه "سه داستان شاهنامه فردوسی" ساخته مین باشیان در سال ۱۳۱۳ اجرا شده است.

از دیگر اهنگسازان کرال نویس ارمنی میتوان به الفرد ماردویان، سرگئی اقاچانیان، لوریس چکناوریان و وارطان ساهاکیان اشاره کرد. از جمله رهبران کر ارمنی میتوان به **آلفرد**

ماردویان، **گورگن موسسیان**، **هراچوهی مارکاریان**، **ادوارد هوسپیان**، **تیگران**

سوکیاسیان، **ژورا میناسیان**، **رازمیک اوحنیان**، **سرژیک میرزائیان**، **آرپی**

سیمروجیان، **آربی بابومیان**، **لوریس هویان** و **ادیک تامرازیان** اشاره کرد. همچنین

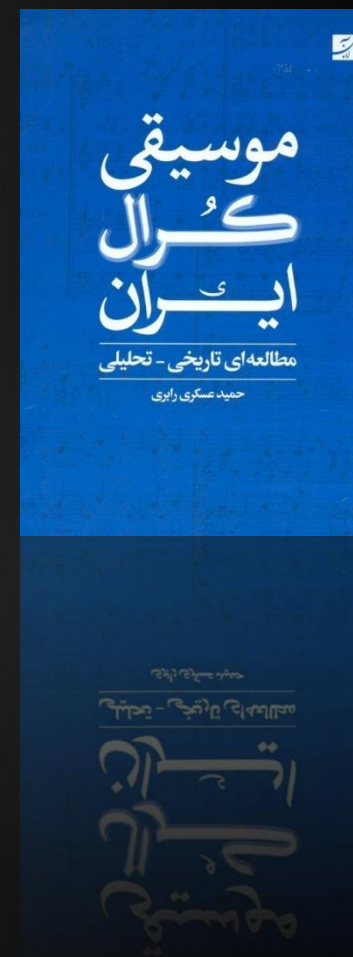
مدرسان ارمنی رشته آواز کلاسیک، نظیر **شاکه آقامال**، **آرمینه هوسپیان**، **هاسمیک**

کاراپتیان و **مغدی یق نظر** با پرورش شاگردان آواز، در ارتقا تکنیک‌های آوازی گروه

های کر کمک شایانی کرده اند.

در اینجا شایسته است که به فعالیت‌های ارزنده گورگن موسسیان در اجرای آثار کرال و

تربیت شاگردان به طور خاص اشاره شود.

جشن بهمن گان

جشن بهمن گان یا بهمنجه روز دوم ماه بهمن، مصادف با روز بهمن، برگزار میشود. بهمن نام نخستین امشاسپند دین زرتشتی و مرکب است از دو جز "وهو" به معنی خوب و نیک و "منه" از ریشه من به معنی منش. پس وهومن که در فارسی جدید بهمن شده به معنی نیک منشی است. یکی از رسوم این روز آن بود که طی تشریفاتی به کوه و دشت می رفتند و گیاهان دارویی جمع می کردند تا در طول سال از آن استفاده کنند. هم چنین شیره ها و روغن های نباتی و ساقه ها و چوب ها و برگ های سوزاندنی، که بوی خوش پراکنند و گندزدا باشند، در این روز تهیه می شد. از منابع تاریخی دوران اسلامی چنین بر می آید که جشن بهمن گان تا پیش از حمله مغول بسیار مرسوم بوده و آداب و تشریفات آن رواج تقریباً عام داشته است.

درباره این جشن افسانه ها و روایات بسیاری نقل شده است ولی بهترین و مطمئن ترین سند در این باب نوشته های ابوریحان بیرونی است. در کتاب التفهیم آمده است که بهمن نام گیاهی است که در خوزستان و در اطراف دشت میشان می روید. زرتشتیان در روز جشن بهمنجه این گیاه را با شیر مخلوط کرده، می خوردند و نیز در خراسان رسم بوده که در دیگی از هر دانه ای خوردنی ریخته و گوشت و از هر نبات یا گیاهی که در آن فصل یافته شود بدان بیفزاید.

بهمن در اوستا نماینده اندیشه نیک و منش نیک و خرد خداوندگار است. بهمن در روز رستاخیز دست یار اهورامزداست و راست کرداران و پرهیزکاران را به بهشت راه نمایی می کند. درباره زاده شدن زرتشت نیز، این گونه آمده است: که بهمن به اندیشه ی زرتشت آمیخت. زرتشت خندید: زیرا بهمن مینوی رامش بخش است.

مخاط روی زبان، در بعضی از افراد باعث نامطبوع شدن بوی دهان می شود. پاک کردن روی زبان و قرقره کردن با آب نمک، می تواند در زدودن این مشکل مفید باشد.

علل خارجی بیماری های دهانی

بیماری های گوارشی: ناراحتی های گوارشی، باعث بوی بد دهان می شوند.
 فساد دندان معمولاً به وسیله ایجاد پلاک (رسوب خرده های غذایی، بزاق و باکتری ها) روی سطح دندان ایجاد می شود. باکتری های پلاک، قند موجود در غذا را برای تولید اسید می شکنند که باعث خوردگی و فرسایش مینا می شود. اگر بیشتر از غذاهای تندی استفاده شود و دندان ها به طور صحیح تمیز نشوند، احتمالاً بعد از مدتی یک حفره ایجاد خواهد شد. این وضعیت خصوصاً در کودکان و نوجوانان شایع تر است؛ زیرا رژیم های قندی آنها زیاد است و معمولاً در تمیز کردن دندان ها سهل انگاری می کنند.

اختلالات و تغییرات هورمونی: اختلالات هورمونی در بیماری هایی نظیر قند و تغییرات هورمونی سیکل ماهانه دختران، موجب تغییر در بوی دهان می شود.
 عفونت در راه های تنفس: عفونت در گلو، بینی، سینوس ها و لوزه ها نیز موجب بوی دهان می شود.

گرسنگی: گرسنگی بر اثر روزه داری و یا تأخیر در غذا خوردن، موجب بوی بد دهان می شود؛ در این صورت بعد از افطار کردن و با شست و شوی دهان و آشامیدن آب، می توان آن را رفع کرد.

برای معالجه بوی بد دهان، باید علت آن را شناسایی کرد تا بتوان نسبت به رفع آن اقدام کرد.

حکایت پند آموز خطر سلامتی و آسایش

«آورده اند روزی حاکم شهر بغداد از بهلول پرسید: آیا دوست داری که همیشه سلامت و تن درست باشی؟ بهلول گفت: خیر زیرا اگر همیشه در آسایش به سر برم، آرزو و خواهش‌های نفسانی در من قوت می‌گیرد و در نتیجه، از یاد خدا غافل می‌مانم. خیر من در این است که در همین حال باشم و از پروردگار می‌خواهم تا گناهانم را بیامرزد و لطف و مرحمتش را از من دریغ نکند و آنچه را به آن سزاوارم به من عطا کند.»

حکایت پند آموز کوتاه پدر

چوپانی پدر خردمندی داشت. روزی به پدر گفت: ای پدر دانا و خردمند! به من آن گونه که از پیروان آزموده انتظار می‌رود یک پند بیاموز! پدر خردمند چوپان گفت: به مردم نیکی کن، ولی به اندازه، نه به حدی که طرف را لوس کند و مغرور و خیره سر نماید.

Sarah J. Maas reveals plans for her next books — including a 4th in the 'Crescent City' series

By Maddie Ellis and Bryanna Cappadona

Listen up Sarah J. Maas fans: The romantasy author of BookTok favorite "A Court of Thorns and Roses" has some news for you. Her newest novel, "House of Flame and Shadow," the third in her "Crescent City" series, just debuted today — but she's already brewing up several more books coming down the pike.

What are they? And when are they coming? She spilled details in a sit-down interview with TODAY's Jenna Bush Hager and TODAY.com. Here's what she told us.

Sarah J. Maas' next book will be an 'ACOTAR' book

When Maas' publishers at Bloomsbury announced "House of Flame and Shadow" in 2023, it also revealed that the author signed a new four-book deal in addition to three others she already had under contract.

In her interview with Jenna, Maas explained that she's planned out her next four books. They're set up in what she called a "taxiing position."

The next one she plans to publish after “House of Flame and Shadow” will be set in the “A Court of Thorns and Roses” universe, she said. “I’m very, very excited about that one,” Maas told Jenna. “I know much more about what’s happening in this one. And then the next book in that series, I have the ideas and general, vague thoughts. But the nitty gritty of writing and the emotional journeys with the characters — I usually love to go on those journeys with them.”

“A Court of Thorns and Roses,” known by its acronym “ACOTAR,” currently has five books in that series:

- “A Court of Thorns and Roses” (2015)
- “A Court of Mist and Fury” (2016)
- “A Court of Wings and Ruin” (2017)
- “A Court of Frost and Starlight” (2018)
- “A Court of Silver Flames” (2021)

Maas didn’t share when this next “ACOTAR” book will be released or what it will be titled. But considering she just published “House of Flame and Shadow,” it’s likely readers will have to wait a year or two.

The last book Maas published before “House of Flame and Shadow” was in 2022 — “House of Sky and Breath,” the second “Crescent City” novel — and before that, “A Court of Silver Flames” in 2021.

Educare la mente senza educare il cuore non è affatto educazione.

(Aristotele)

Ваше время ограничено, не тратьте его, живя чужой жизнью

آدمی را آزمودن به کردار باید کرد نه به گفتار؛
چه بیشتر مردم، زشت کردار و نیکو گفتارند.

فیثاغورث

To live is to suffer, to survive is to find some meaning in the suffering.

Friedrich Nietzsche

Philosophy

مفاهیم تاریخی انگشت‌شماری وجود دارند که به اندازه حکومت مطلقه روشنگرانه چالش‌برانگیز باقی مانده باشند. بر اساس شکل کلاسیک نظریه حکومت مطلقه روشنگرانه، طی نیمه دوم قرن هجدهم، سیاست داخلی اغلب دولت‌های اروپایی متأثر از و حتی تحت سیطره افکار روشنگری بوده و بنابراین با رویه‌های پیشین تمایز چشمگیری داشته است. [در این دوره، حکومت را فعالیتی نظام‌مند و عقلانی در نظر می‌گرفتند که قرار بود بهترین دانش روز را برای حکمرانی به کار بگیرد، ضمن اینکه هدف اصلی سیاست داخلی بهبود فرصت‌های تحصیلی و شرایط اجتماعی و حیات اقتصادی بود.

مهم‌ترین سلاطین روشنگر عبارت بودند از فردریک کبیر (۱۷۴۰-۱۷۸۶)، پادشاه پروس؛ کاترین کبیر (۱۷۶۲-۱۷۹۶)، امپراتریس روسیه؛ و یوزف دوم (یکی از حاکمان اصلی در ۱۷۶۵-۱۷۸۰ و حاکم اصلی در ۱۷۸۰-۱۷۹۰)، امپراتور هابسبورگ، به همراه برادرش لئوپولد، دوک بزرگ توسکانی (۱۷۶۵-۱۷۹۰)؛ گوستاو سوم (۱۷۷۱-۱۷۹۲)، حاکم سوئد؛ و چارلز سوم (۱۷۵۹-۱۷۸۸)، سلطان اسپانیا. به علاوه، می‌توان حاکمان کوچک و مختلف آلمانی را نیز به این فهرست اضافه کرد، از جمله فردریک دوم از هسه - کسل و چارلز فردریک از بادن؛ همچنین می‌توان برخی وزرای روشنگر را هم ذکر کرد، به ویژه مارکی دی پومبال (۱۷۵۰-۱۷۷۷) در پرتغال؛ یوهان فریدریش اشترونزه (۱۷۷۰-۱۷۷۲) در دانمارک؛ و سپس حکومت کپنهاگ به ریاست آندریاس پیتر برنشترف پس از ۱۷۸۴، و برناردو تنوچی (۱۷۳۴-۱۷۷۶) در پادشاهی دو سیسیل. این حاکمان و مشاوران متنفذ آن‌ها، با همدیگر، مجموعه اصلاحات گسترده‌ای انجام دادند که الهام‌بخش اصلی آن‌ها فلسفه سیاسی روشنگری بود. رویه‌های اداری و نظام‌های حقوقی و مالی به‌روز شدند؛ توسعه تجاری و اقتصادی تقویت شد؛ برای بهبود کشاورزی و حتی الغای نهاد سرفداری تلاش‌هایی صورت گرفت؛ دولت کنترل بیشتری بر کلیسای کاتولیک پیدا کرد و با قاطعیت تلاش کردند تا قسمتی از ثروت کلیسا به سمت فعالیت‌های شبانی هدایت شود که بیش از پیش زیاده‌تر می‌شد و توسعه بیشتری می‌یافت؛ آموزش دانشگاهی به‌روزرسانی شد؛ و مقدمات برای آموزش و پرورش ابتدایی و متوسطه به‌طور گسترده‌ای افزایش پیدا کرد. این اصلاحات و توفیق آن‌ها در بافت و بستر اواخر قرن هجدهم قابل توجه بودند، و حس مسئولیت اجتماعی منضم در بسیاری از این تدابیر نیز بدیع و چشمگیر بود. با وجود اینکه سیاست‌های خاص هر کشور با دیگری تفاوت داشت، ریشه این جریان در جنبش افکاری قابل ردیابی بود که آن را به نام روشنگری اروپایی می‌شناختند، جنبشی که دوره اوج آن دقیقاً هم‌زمان بود با پیگیری سیاست‌های حکومت مطلقه روشنگرانه: [یعنی، دهه‌های میانی قرن هجدهم تا طغیان انقلاب فرانسه در ۱۷۸۹.

مصاحبه

مصاحبه دیدنی این هفته را با استاد قاسم علی دماوندی در مورد هنرمند فقید کلنل علی نقی وزیری را در پیج اینستاگرام دنیال کنید.

بخش اول مصاحبه هم اکنون در کانال تلگرامی و اینستاگرام پخش خواهد شد.

Instagram: @anita_arzoomanian

t.me/aniletters

هر چهارشنبه منتظر حضور شما در شبکه های اجتماعی و سایت رسمی مجله هستیم.

www.aniletters.com